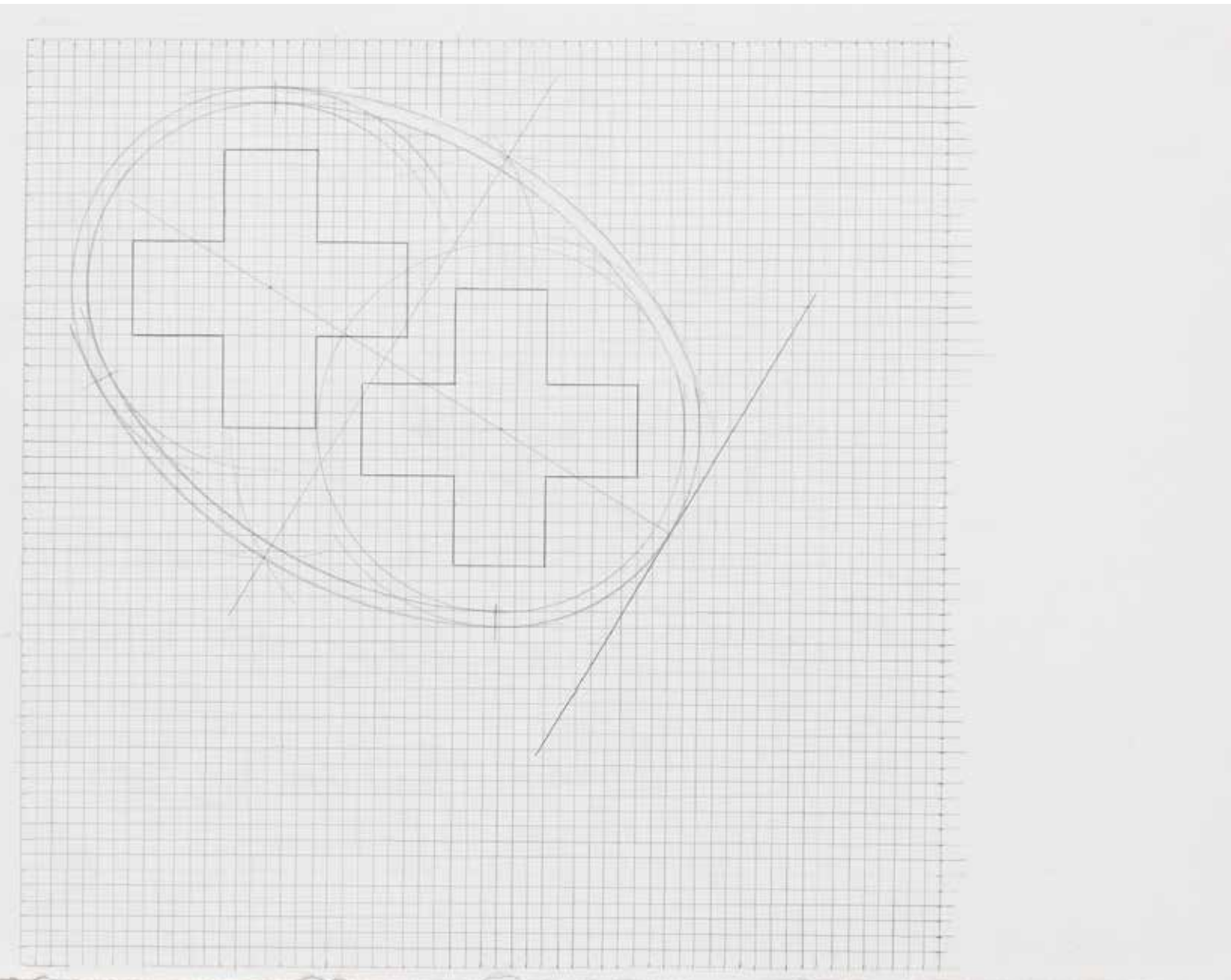

ИВАН ШУЛЕТИЋ

– *уплашићу самог себе* –

– *You Make Me Afraid of Myself* –

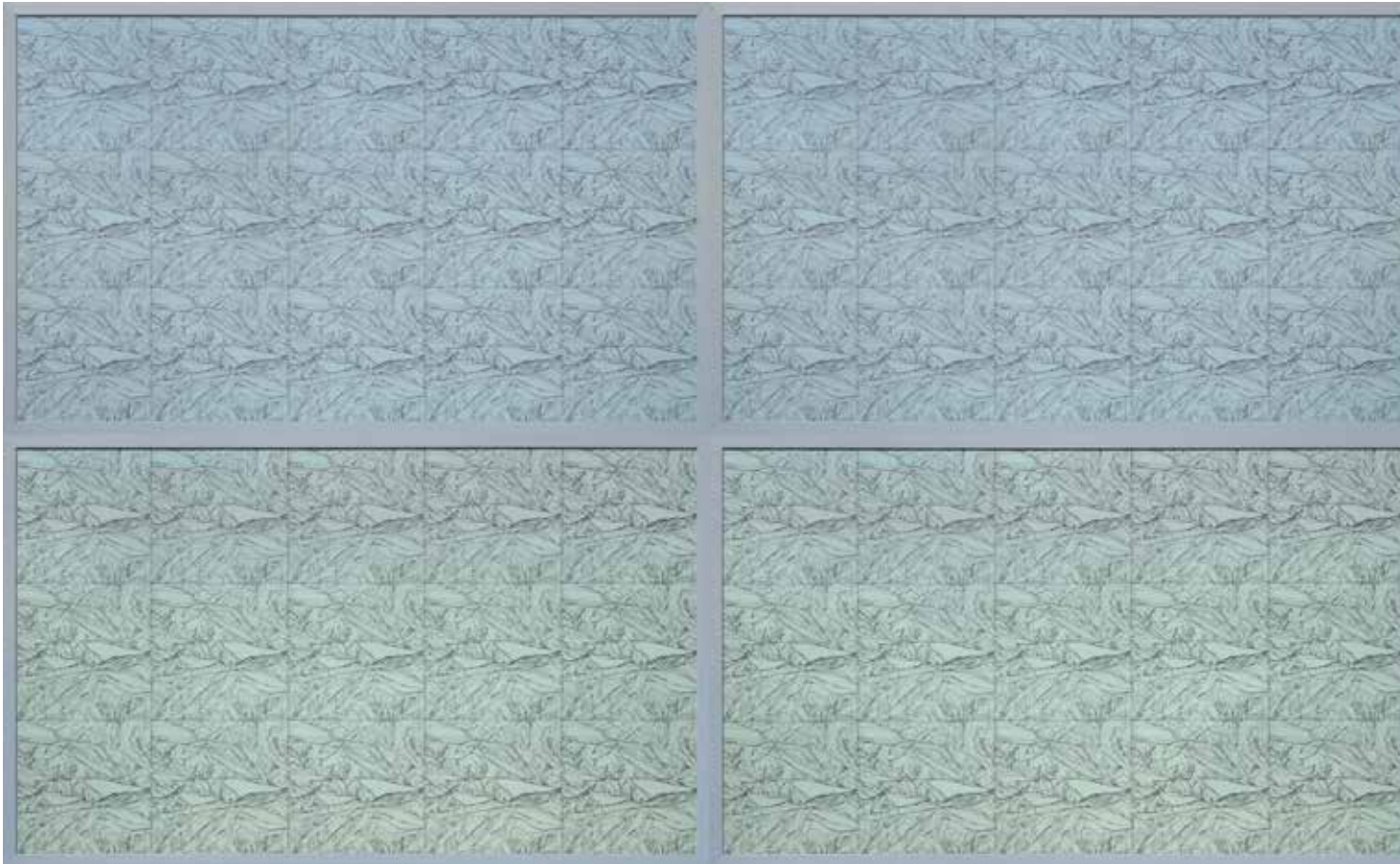
ИВАН ШУЛЕТИЋ

– уплашићу самог себе –

– You Make Me Afraid of Myself –

IVAN ŠULETIĆ

КАРТОГРАФСКО ИСТРАЖИВАЊЕ ИВАНА ШУЛЕТИЋА

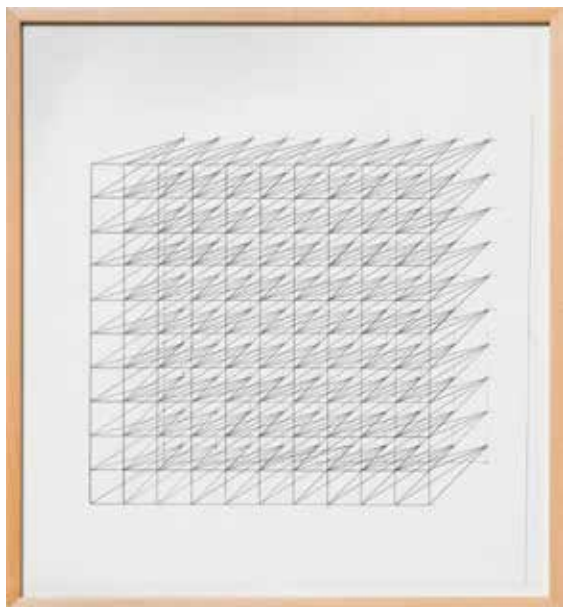
Има слика које и столећима након што су настале задржавају енигматичност која је постојала у часу када су стваране. Једна од њих је Ел Греков „Поглед на Толедо са мапом града“ из 1608. године. У првом плану слике, са десне стране, приказан је младић који држи развијен лист - пергамента или хартије, не може се проценити. Неки проучаваоци верују да је та личност Хорхе Мануел, сликарев син, по професији архитекта. Оно што овој слици, уз још неке елементе, даје енергију зачудности јесте извесно двојство: посматрач је суочен са две врсте пројекције - средишњи хоризонт слике заузима илузионистички приказ града на стени изнад реке Тахо (минуциозност којом је дочаран град навела је многе да помисле да је аутор слике или барем тог сегмента Хорхе Мануел), док је исти тај град, али сада као план, као дијаграм, дат и на развијеној белој површини у првом плану.

И једно и друго су, наравно, конвенције приказивања. Тим конвенцијама користила се уметност али и картографија, обе срећно уједињене на Ел Грековом великом платну у Толеду.

Проблем свих картографа од времена када се човек отиснуо на путовања и почео да бележи стазе којима пролази (не би ли се њима једног дана вратио) био је како да једним погледом обухвате цео свет и, од тренутка када тај свет више није био равна плоча, како да сферу преведу у површину са што мање одступања и деформација.

Тим превођењима и мерењима бавио се и Вермеров географ, лик који ненаметљиво, нагнут над белином хартије, са шестаром у десној руци, стоји иза медијски разнородних радова на изложби Ивана Шулетића. Одаја у којој анализира мапу је типична „вермеровска“ просторија: косо светло севера предмете обогаћује меким сенкама, на орману су књиге и сфера глобуса, а у првом плану, наборан, стоји оријентални саг. То је нека врста озареног микрокосмоса у којем насликани протагониста анализира свет. Ако изложбу Ивана Шулетића сагледамо као неку врсту савремене и привремене реконструкције „собе картографа“ лако ћемо закључити да се уметникова основна интенција састоји у томе да сагледа, измери и заобилазним стратегијама прокоментарише данашњи свет - онакав какав се објављује у видљивим формама које су, опет, пројекције невидљивих друштвених топографија.

Свет друге половине двадесетог века, хладноратовски свет, био је опседнут шпијунима – говорило се, помало у страху, да велике силе имају сателите који су у стању да сниме палидрвце у нашем дворишту. Велика ствар...

MPEЖA | GRID, 2018.

оловка на папиру | pencil on paper, 32 x 30 cm

данас ту чувену шибицу можемо без пò муке призвати на сваком кућном или преносном рачунару. Дигитални картографи мотре на нас из стратосфере и шаљу прецизне снимке који се умножавају до нивоа када је их је немогуће савладати. Из тог преобила Иван Шулетић издваја детаље слика које потом мултипликује на својим великим платнима. Чињеница да их – како у цртежу тако и у слици – изводи мануелно јесте својеврсни напор, али напор који је истовремено нека врста дискретног одавања почастии једном традиционалном медију и историји тог медија. На том принципу повратка у аналогно настали су ранији „паттерн“ радови Ивана Шулетића – на овој изложби, на слици која је истовремено и знак континуитета и средишњи акценат просторне инсталације, полазиште се донекле усложњава. Шулетић контрастира два мотива, умножене конфекцијске стамбене куле, меганасеобине налик на бетонски мравињак са усталасаном површином воде. Дата као диптих ова се слика може посматрати и као дискретни коментар насилних урбаних захвата у нашем граду.

Важан део Шулетићевог амбијента су и покренуте слике: видео радови су недвосмислена алузија, рекло би се чак и „ре-енацтмент“, амблематске сцене из првог Чаплиновог звучног филма, „Великог диктатора“ снимљеног 1940. године. Одаја у којој се реконструише сцена овде је огољена, не крије се да је то студио за телесне вежбе. И глобус је сведен на меки и волуминозни спортски реквизит. Ипак, сасвим је довољно елемената који исказују уметникове интенције: историја није циклична, али се с времена на време појаве слични симптоми који могу указати на свеопште срљање у трагедију. Шулетић рачуна на образованог

WATERSAMPLE, 2018.

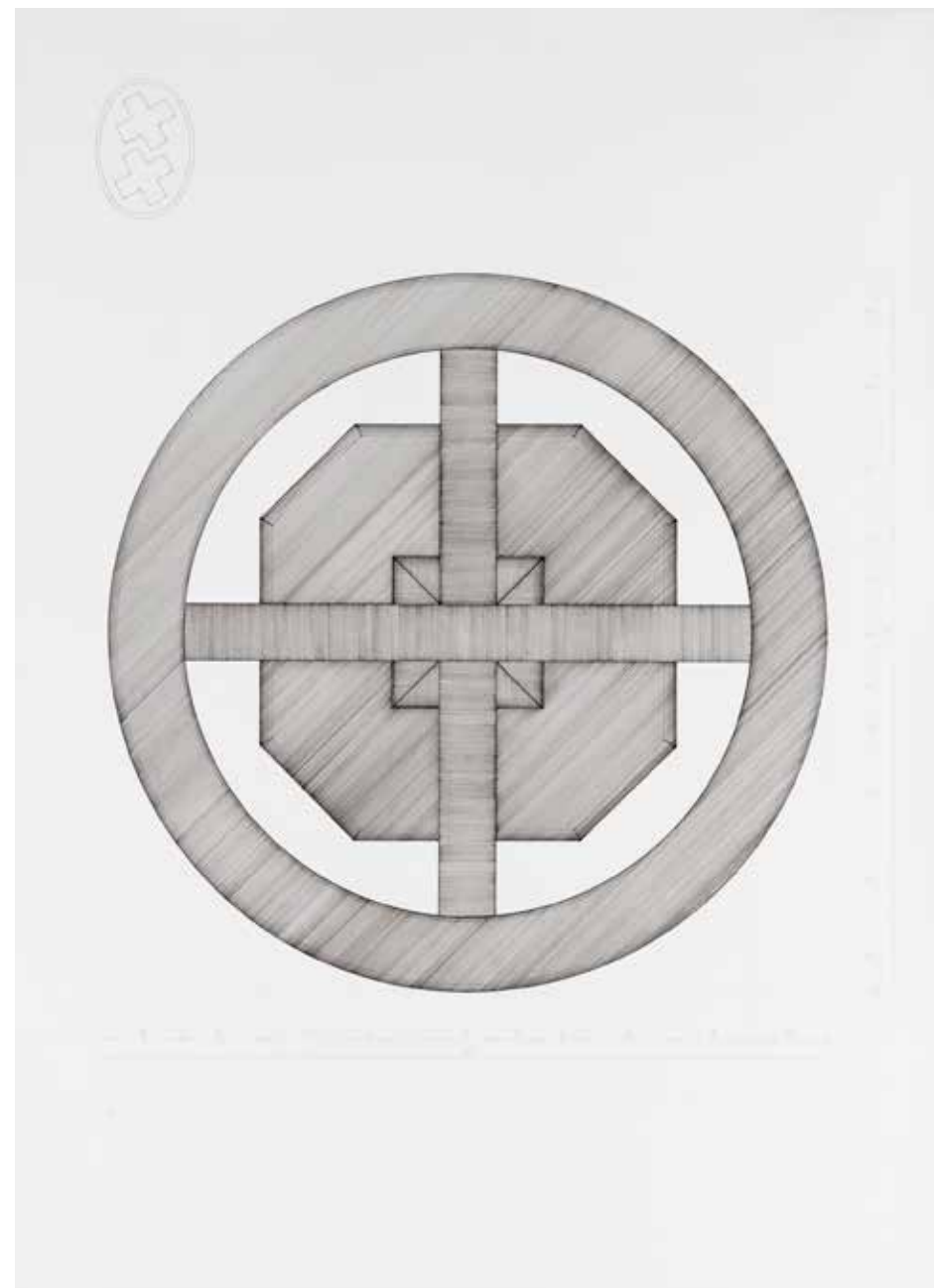
туш на папиру | India ink on paper, 20 x 20 cm

посматрача, некога ко ће одмах премостити деценије и препознати алузије – по томе се његови радови јасно сврставају у категорију визуелних есеја.

У те визуелне есеје спада и рад са елементима који могу послужити за реконструкцију једне имагинарне вртне констелације, дакле опет микрокосмоса. Заборављен, у углу једног београдског врта стајао је обрађени ваљкасти камен са уклесаним текстом: *Ni bien ni mal mieux c'est fait...* Нејасна хералдичка девиза, остатак топографије неког тајног ритуала или тек нечија „картографска“ игра? Питање остаје отворено... Шулетић износи отисак тог текста, наговештавајући да ће изложени фротаж тек отворити простор за нове визуелне и концептуалне елаборације.

Амбијентална изложба Ивана Шулетића јесте својеврсни каталог различитих стратегија приказивања. Баш као на Ел Грековој слици сучељени су модели дочаравања предмета или просторних констелација: поред „техничког“ цртежа који приказује ортогонално виђење једног предмета, сталка за глобус, стоје илузионистички прикази, али и фротаж који је „реални“ отисак предмета. Ту су и „живе“ слике које поставци додају темпоралну димензију.

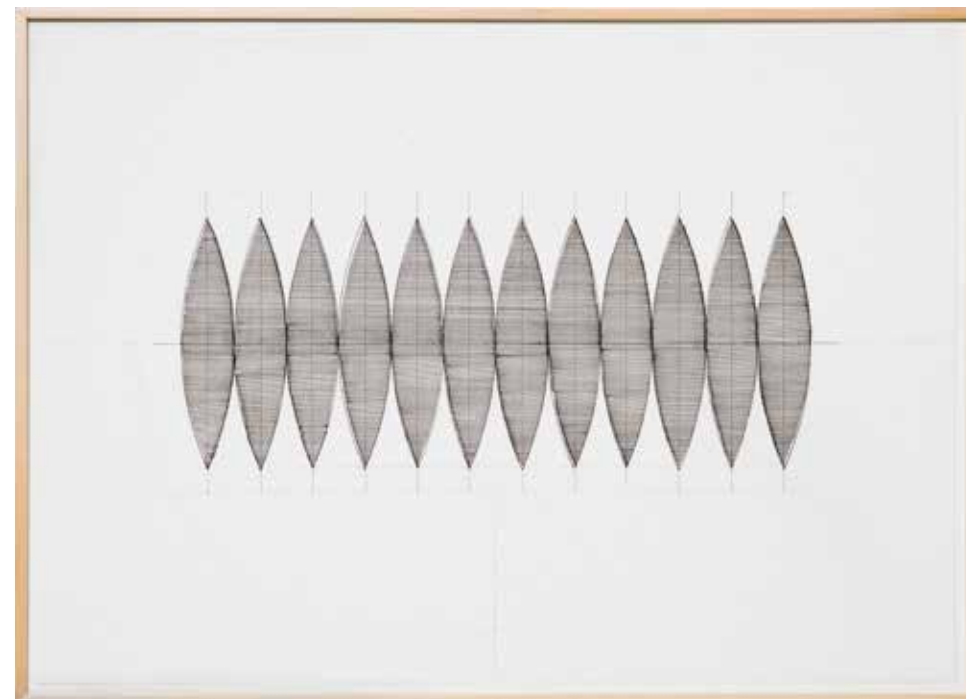
Узети заједно сви ти радови дају једну сложену слику света, савременог света који је све „разломљенији“ и злокобнији. Шулетићев „кабинет“ само је на први поглед смирен амбијент – у суштини оно што окугља разнородне радове јесте извесно осећање дубоког неспокоја.

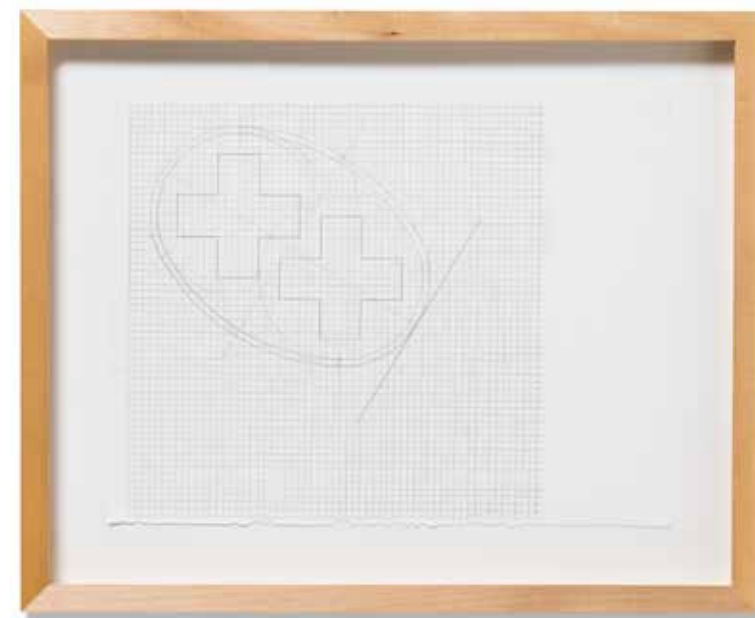
СТАЛАК ЗА ГЛОБУС (1, 2) | GLOBE STAND (1, 2), 2018.
туш и оловка на папиру | India ink and pencil on paper, 150 x 110 cm, 130 x 110 cm

УПЛАШИЋУ САМОГ СЕБЕ | YOU MAKE ME AFRAID OF MYSELF, 2018.
HD видео/звук | HD video/sound, 4'10"

GLOBE GORES, 2018.
туш и оловка на папиру | India ink and pencil on paper, 50 x 70 cm

МРЕЖА ЗНАКА - ВЕЛИКИ ДИКТАТОР | SIGN GRID - GREAT DICTATOR, 2018.
оловка на папиру | pencil on paper, 31 x 41,5 cm

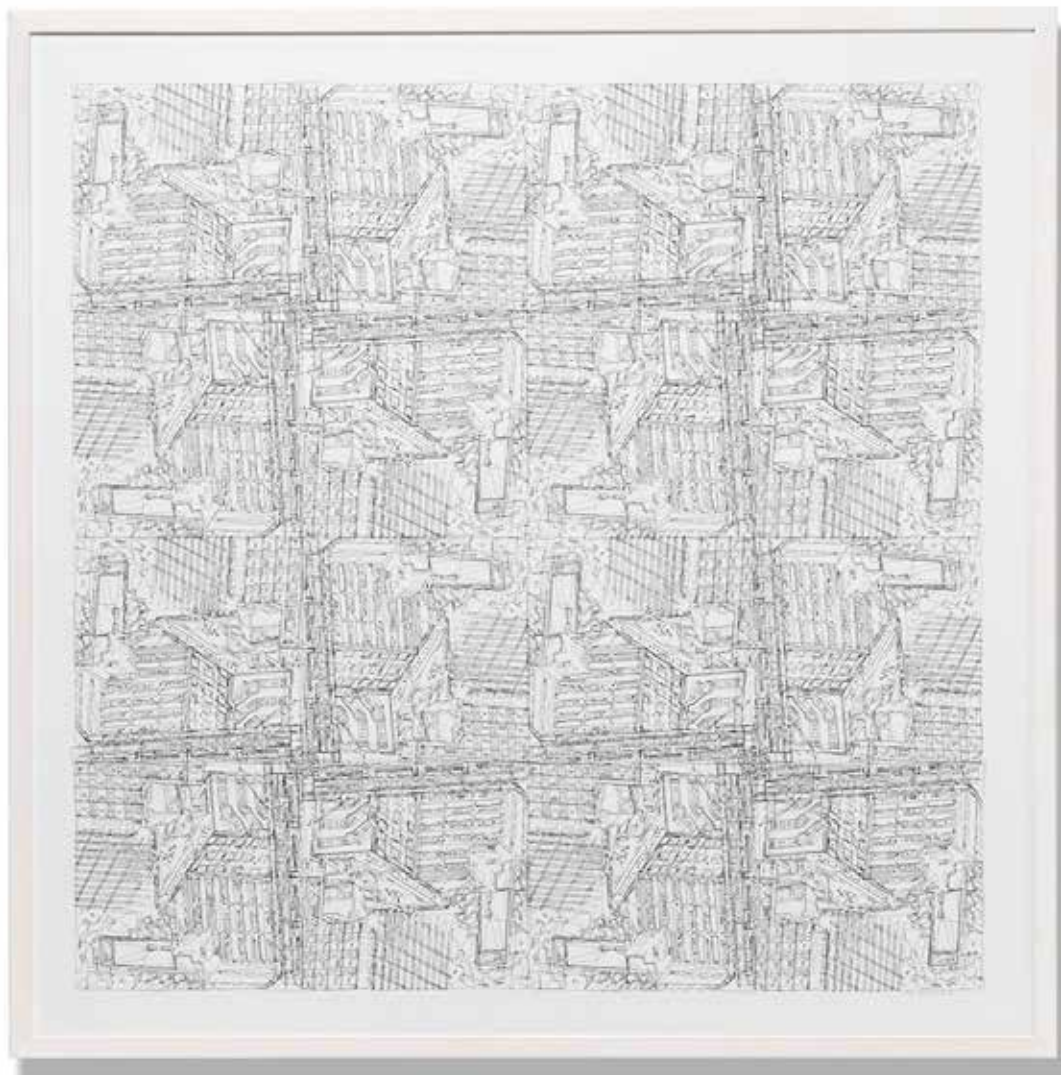

О НЕУТРАЛНОСТИ | ON NEUTRALITY, 2018.
(фротаж) оловка на папиру | (frottage) pencil on paper,
38,7 x 62 cm, 26 x 28,5 cm

О НЕУТРАЛНОСТИ | ON NEUTRALITY, 2018.
HD видео, променљиве димензије | HD video, size variable,
2'12"

IVAN ŠULETIĆ'S CARTOGRAPHIC RESEARCH

CITYSCAPE III, 2018.
туш на папиру | India ink on paper,
80 x 80 cm

There are images that, centuries after they were made, have remained as enigmatic as they were at the moment of their creation. One of them is El Greco's *View and Plan of Toledo* from 1608. In the foreground of the painting, on the right, is a young man who is holding an unfolded sheet of parchment or paper – can't be determined. Some scholars believe that this person is Jorge Manuel, the painter's son, an architect by profession. What gives this painting, along with some other elements, the energy of miraculousness is a certain *duality*: the observer is faced with two *types* of projection – the central horizon of the painting is occupied by an illusionistic view of the city on a rock above the Tajo River (the meticulousness with which the city was represented has led many to think that the author of the painting or at least of that segment is Jorge Manuel), while the same city, but now as a plan, as a diagram, is also represented on the unfolded white surface in the foreground.

Both are, of course, conventions of representation. These conventions have been used in art as well as in cartography, both happily united in El Greco's grand canvas in Toledo.

The problem that all cartographers have shared since the time when men started travelling and marking their routes (perhaps to return to them one day) is how to see the whole world in a single glance and, from the moment this world was no longer a flat plate, how to translate the sphere into a surface with as few alterations and deformations as possible.

Vermeer's geographer, the figure who is – inclined unobtrusively over the whiteness of the paper, with a pair of compasses in his right hand – standing behind the works in heterogeneous media at the exhibition of Ivan Šuletić, is also engaged in these translations and measurements. The room in which he is analyzing a map is typically "Vermeerian": oblique light of the North enriches the objects with soft shadows, there is a cabinet with books and a sphere of a globe on it, and a wrinkled oriental carpet is in the foreground. It is a kind of a radiant microcosm in which the painted protagonist is analyzing the world. If we consider the exhibition of Ivan Šuletić as a kind of contemporary and temporary reconstruction of the "cartographer's room", we can easily conclude that the artist's basic intention is to observe, measure and, using roundabout strategies, to comment on today's world – the way it is manifested in its visible forms which, again, are projections of invisible social topographies.

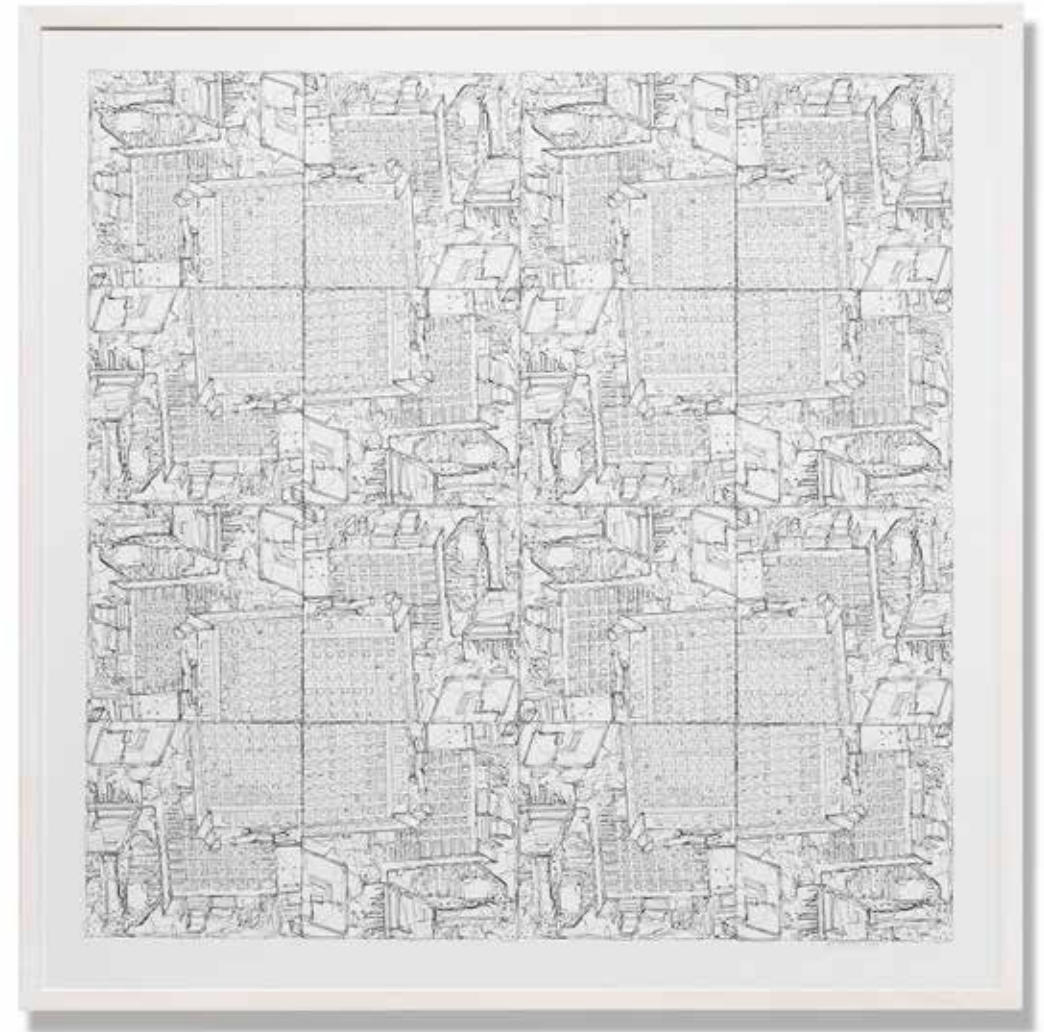
The world of the second half of the twentieth century, the *cold-war* world, was obsessed with spies – people said, with a dose of fear, that the Great Powers had satellites capable of making a photo of a matchstick in our backyard. Big deal... today you can get the famous matchstick in your desktop or portable computer as easily as anything. Digital cartographers are watching us from the stratosphere and sending highly accurate images that multiply to a level when it's impossible to control them. From this *abundance*, Ivan Šuletić picks out details of the images, which he then multiplies on his large canvases. The fact that he – in both, drawing and painting – does them manually is a specific effort, but the effort that is at the same time a sort paying homage, discretely, to a traditional medium and the history of that medium. On that *return-to-the-analogue* principle, the earlier “pattern” works of Ivan Šuletić were created – at this exhibition, in the painting that is a sign of continuity and the central accent of a spatial installation at the same time, the starting point becomes somewhat more complicated. Šuletić contrasts two motifs: multiplied made-up residential towers, mega settlements that resemble concrete anthills with a rough surface of water. Made as a diptych, this painting can be seen as a discreet commentary on the violent urban interventions in our city.

The images that are set in motion make an important part of Šuletić's ambience: video works are an unequivocal allusion to, and we could even say a “re-enactment” of the emblematic scene from the first Chaplin's sound film, *The Great Dictator*, shot in 1940. The room where the scene is reconstructed is unmasked; it is obvious that it is a fitness studio. And the globe is reduced to a soft and voluminous piece of sports equipment. Still, there are enough elements that express the artist's intentions: history is not cyclical, but similar symptoms that may indicate that all is heading for disaster appear from time to time. Šuletić counts on the educated observer, the one who will overcome decades and recognize allusions immediately – that's why his works clearly fall into the category of *visual essays*.

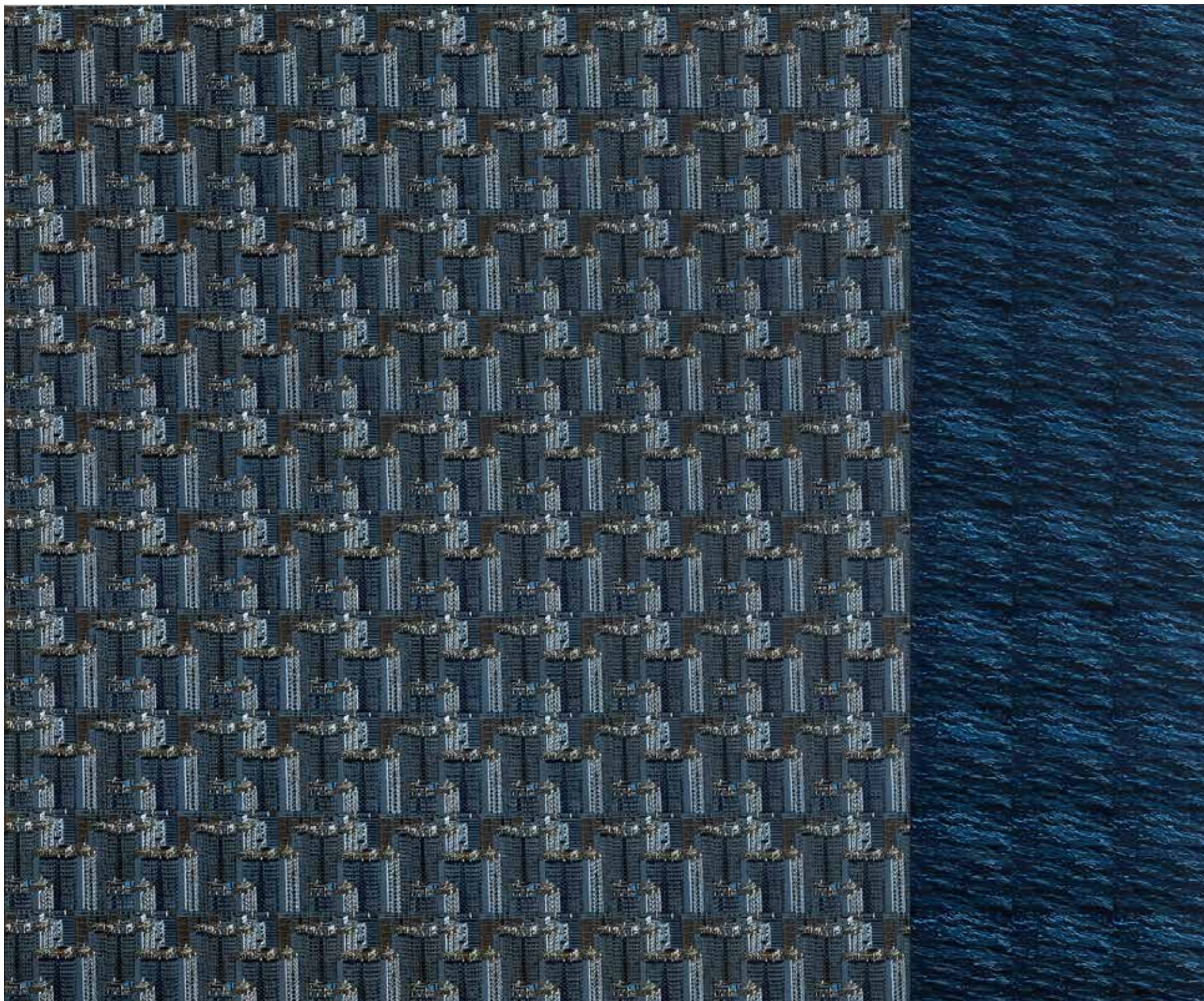
These visual essays also include the work with elements that can serve to reconstruct an imaginary garden constellation, that is, microcosm again. Forgotten, in the corner of a Belgrade garden, stood a cut cylindrical stone with engraved text: *Ni bien ni mal mieux c'est fait...* An unclear heraldic slogan, a remnant of the topography of a secret ritual or just someone's “cartographic” game? The question remains open... Šuletić displays a print of that text, suggesting that the exhibited frottage will open a space for new visual and conceptual elaborations.

Ivan Šuletić's ambient exhibition is a sort of a catalogue of various representation strategies. Just like in El Greco's painting, models of representing objects or spatial constellations are confronted: next to a “technical” drawing that shows the orthogonal view of an object: a globe stand, there are illusionistic representations, but a frottage, too, which is an “actual” imprint of an object. There are also “live” images that add the temporal dimension to the exhibition.

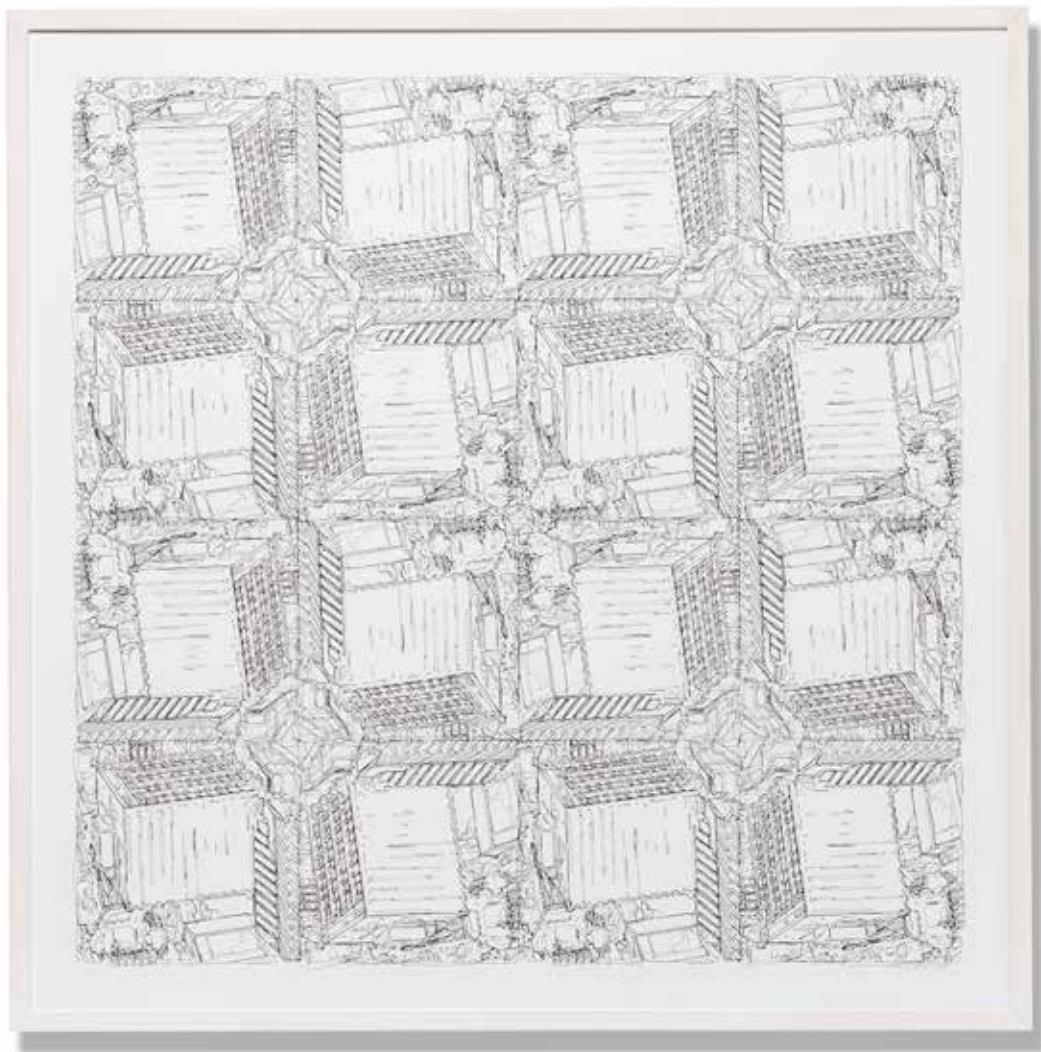
Together, all these works give a complex picture of the world, the contemporary world, which is more and more “fragmented” and sinister. Šuletić's “cabinet” is a tranquil ambience only at first glance – essentially, what holds the heterogeneous works together is a certain feeling of deep restlessness.

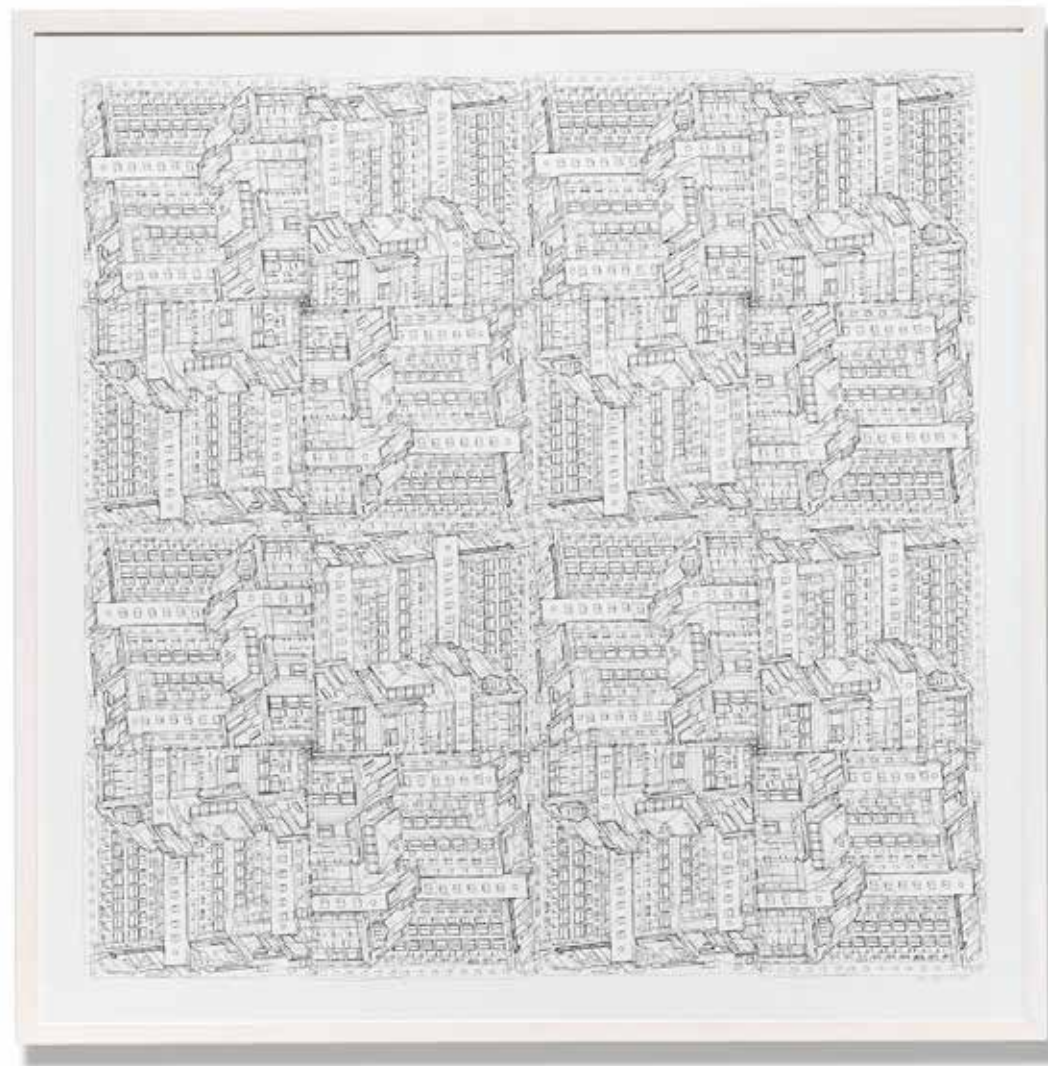
CITYSCAPE I, 2017.
туш на папиру | India ink on paper,
80 x 80 cm

WATERFRONT, 2018.
уље на платну, диптих |
oil on canvas, diptych,
200 x 240 cm

CITYSCAPE II, 2018.
туш на папиру | India ink on paper,
80 x 80 cm

CITYSCAPE VI, 2018.
туш на папиру | India ink on paper,
80 x 80 cm

Иван Шулетих, рођен 1982. године у Београду, дипломирао је (2007) и завршио је докторске уметничке студије на Факултету ликовних уметности у Београду 2015. године.

Један је од оснивача и коуредника интернет магазина за савремену уметност „Супервизуелна“.

Добитник је награде „Ликовна јесен“ 2016. и друге награде „Ниш Арт Фондације“ за 2015. годину.
Био је финалиста награде „Д.Б.Мангелос“ за 2014, 2015. и 2017. годину.

Запослен је у звању доцента на Архитектонском факултету у Београду.

Излагао је на многим групним изложбама у земљи и иностранству.

Самосталне изложбе:

2018. *Cityscape*, Галерија „Лаза Костић“, Сомбор
2018. *Cityscape*, Gara Perun Gallery, Цирих, Швајцарска
2017. *Cityscape: Sequel*, галерија РИМА, Крагујевац
2016. *Gebäude und Pflanzen*, Die Galerie in Peterstrasse, Хамбург, Немачка
2015. Дафимент календар, Центар за графику и визуелна истраживања, Београд
2015. *Cityscape*, Дом омладине Београда
2014. *Тријумфална капија*, са Петокрака студиом, галерија ФЛУ
2013. *Triumphal Arch*, Empty Cube пројекат, Appleton Square, Лисабон, Португал
2013. *Rocks*, „Александар Дјоновиц“ галерија, Аранђеловац
2011. Дијалог, галерија „Јурај Кловиц“ (са Ц. Вичевић), Ријека, Хрватска
2011. *Десет*, „Блок“ галерија, Београд
2010. *Слике*, галерија КНУ, Београд
2009. Галерија Универзитетске библиотеке Светозар Марковић, Београд

Ivan Šuletić, born in 1982 in Belgrade, graduated (2007) from and completed his doctoral art studies (2015) at the Faculty of Fine Arts in Belgrade.

A co-founder and co-editor of the online contemporary art magazine *Supervizuelna*;

The winner of the “Likovna jesen” Award for 2016 and 2nd Prize of the Niš Art Foundation for 2015
A D. B. Mangelos Award finalist in 2014, 2015 and 2017;

Currently works as an assistant professor at the Faculty of Architecture in Belgrade.

He exhibited on numerous group exhibitions in Serbia and abroad.

Solo exhibitions:

2018 *Cityscape*, Gallery “Laza Kostić”, Sombor
2018 *Cityscape*, Gara Perun Gallery, Zurich, Switzerland
2017 *Cityscape: Sequel*, RIMA Gallery, Kragujevac
2016 *Gebäude und Pflanzen*, Die Galerie in Peterstrasse, Hamburg, Germany
2015 *Dafiment Calendar*, Centre for Graphic Art and Visual Research, Belgrade
2015 *Cityscape*, Belgrade Youth Centre
2014 *Triumphal Arch*, with Petokraka Studio, FLU Gallery (i.e., Gallery of the Faculty of Fine Arts), Belgrade
2013 *Triumphal Arch*, Empty Cube Project, Appleton Square, Lisbon, Portugal
2013 *Rocks*, Aleksandar Đonović Gallery, Aranđelovac
2011 *Dialogue* (with C. Vičević), Juraj Klović Gallery, Rijeka, Croatia
2011 *Ten*, Blok Gallery, Belgrade
2010 *Paintings*, Kolarac Foundation Gallery, Belgrade
2009 Gallery of the Svetozar Marković University Library, Belgrade

Издавач/Publisher
Културни центар Београда / Cultural Centre of Belgrade
За издавача/On behalf of the publisher
Гордана Гончић/ Gordana Gončić
в.д.директорка/ director

УПЛАШИЋУ САМОГ СЕБЕ
YOU MAKE ME AFRAID OF MYSELF
Иван Шулетих / Ivan Šuletić
13. 11. 2018 – 05. 01. 2019.

Ликовна галерија / Art Gallery
Кнез Михаилова 6, Београд / Knez Mihailova 6, Beograd
Савремена кретања/ Contemporary Art Trends Series, volume LVII/14
Савет галерије / Gallery Council
Данијела Пурешевић, Мајида Груден, Светлана Петровић
Danijela Purešević, Majida Gruden, Svetlana Petrović
Кустос/Curator
Светлана Петровић / Svetlana Petrović
Текст/ Text
Милета Продановић / Mileta Prodanović
Превод/ Translation
Весна Стрика/ Vesna Strika
Фотографије / Photographs
Владимир Поповић / Vladimir Popović
Дизајн и прелом / Design and layout
Исидора М. Николић / Isidora M. Nikolić

Поставка/ Exhibition installation
Група 64 / Група 64
Штампа/Printed by:
SD Press Smederevo
Тираж/ Print run 200

Изложбу подржали/ Supported by
Град Београд- Секреатаријат за културу и
Министарство културе и информисања Републике Србије

Захваљујемо / Thanks:
Милошу Маријану / Miloš Marijan
Мини Шаренац / Mina Šarenac
Ољи Марковић / Olja Marković
Наташи Пантић / Nataša Pantić
Влади Павићу / Vlada Pavić

CIP

КУЛТУРНИ
ЦЕНТАР
БЕОГРАДА

ИВАН ШУЛЕТИЋ
УПЛАШИЋУ САМОГ СЕБЕ
13. 12. 2018 – 5. 1. 2019.

Ликовна галерија
Кнез Михаилова 6, Београд

IVAN ŠULETIĆ
YOU MAKE ME AFRAID
OF MYSELF
13. 12. 2018 – 5. 1. 2019.

The Art Gallery
Knez Mihailova 6, Belgrade
www.kcb.org.rs

